

Forslag

til

Lov om ændring i lov om arbejdstageres opfindelser.

Fremsat den 9. november 1967 af *handelsministeren*.

I § 14 i lov nr. 142 af 29. april 1955 om arbejdstageres opfindelser, jfr. lov nr. 41 af 14. februar 1964, ændres „folketingsåret 1965-66“ til: „folketingsåret 1971-72“.

Bemærkninger til lovforslaget.

I folketingsåret 1965-66 fremsatte handelsministeren i folketinget forslag til lov om ændring i lov om arbejdstageres opfindelser, Folketingstidende, tillæg A, sp. 2287 og folketingets forhandlinger sp. 5230-5241 og sp. 5812-5846.

Forslaget gik ud på ophævelse af lovens § 14, hvorefter loven skulle forelægges folketinget til revision i folketingsåret 1965-66. Det blev efter første behandling i folketinget henvist til et udvalg, der samtidigt behandlede forslaget til patentlov, Folketingstidende 1965-66, folketingets forhandlinger, sp. 5846.

Forslaget blev ikke gennemført inden folketingsårets udløb, men blev fremsat på ny i folketingsåret 1966-67 (Folketingstidende, folketingets forhandlinger 1. samling, sp. 900-901, 2. samling sp. 47) samtidig med patentlovsforslaget uden at blive gennemført. I det udvalg, hvortil forslagene efter første behandling i folketinget (Folketingstidende, folketingets forhandlinger sp. 1018-47) blev henvist, fremhævede et flertal, at man var i tvivl om, hvorvidt loven kan anses for at være tilfredsstillende på alle områder, og at man derfor var betænkelig ved at frafalde kravet om revision.

I nærværende forslag bestemmes det herefter, at

loven skal forelægges folketinget til revision i folketingsåret 1971-72.

Loven om arbejdstageres opfindelser er aftrykt nedenfor som bilag.

Om bestræbelserne for at opnå nordisk retsenhed på dette område kan oplyses følgende:

Efter ønske fra norsk og svensk side etableredes der i 1960 et nordisk samarbejde med henblik på udarbejdelse af ensartede regler for de 4 nordiske lande om arbejdstageres opfindelser. Der er i samtlige 4 lande afgivet betænkninger om spørgsmålet med forslag til ny lovgivning.

I Norge er der i foråret 1967 fremsat et lovforslag, der bygger på betænkningens udkast, men forslaget er ikke færdigbehandlet. I Finland er der ligeledes fremsat et lovforslag, medens der i Sverige ikke i en nærmere fremtid kan forventes at fremkomme et lovforslag.

Ved den nu foreslåede revision i folketingsåret 1971-72 vil der kunne tages hensyn til den udvikling, som i den forløbne tid har fundet sted i de øvrige nordiske lande.

Det bemærkes, at § 4 i loven om arbejdstageres opfindelser foreslås ophævet i det forslag til patentlov, der fremsættes i folketinget samtidig med nærværende lovforslag.

Lov nr. 142 af 29. april 1955.

Lov om arbejdstageres opfindelser.

VI FREDERIK DEN NIENDE, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Ordet „opfindelser“ omfatter i denne lov kun opfindelser, der kan patenteres her i riget.

Ordet „arbejdstager“ omfatter enhver, der er ansat i offentlig eller privat tjeneste.

Lærere og andet videnskabeligt personale ved universiteter og andre højere læreanstalter anses ikke i denne deres egenskab som arbejdstagere og har den fulde ret til de af dem gjorte opfindelser, medmindre andet måtte være bestemt ved anden lov eller følge af aftale.

§ 2. Denne lovs bestemmelser kommer, for så vidt de ikke udtrykkeligt er erklæret for ufravigelige, kun til anvendelse, hvis ikke andet er eller må anses aftalt.

§ 3. I det omfang, ikke andet følger af denne eller anden lov, har en arbejdstager retten til de af ham gjorte opfindelser.

§ 4. Er en opfindelse blevet til ved samarbejde mellem flere indenfor en virksomhed på en sådan måde, at det ikke er muligt at angive bestemte personer som opfindere, anses virksomheden som opfinder.

Søger en virksomhed patent på en sådan opfindelse, skal ansøgningen være ledsaget af en af virksomhedens ledelse på tro og love afgiven erklæring om, at virksomheden må anses som opfinder. Ledelsen er forpligtet til på forespørgsel at meddele dette til de arbejdstagere, som indenfor virksomheden har deltaget i det arbejde, der har ført til opfindelsen.

§ 5. Har en arbejdstager gjort en opfindelse, som han må anses at være nået til gennem sin tjeneste, er arbejdsgiveren, såfremt udnyttelsen af opfindelsen falder indenfor hans virksomheds arbejdsområde, berettiget til at kræve retten til opfindelsen overdraget til sig for et eller flere lande. Samme ret har arbejdsgiveren, selvom udnyttelsen af opfindelsen ikke falder indenfor virksomhedens arbejdsområde, hvis arbejdstagerens opfindelse angår en ham af virksomheden stillet, nærmere angiven opgave.

§ 6. En arbejdstager, der har gjort en opfindelse, som omfattes af bestemmelserne i § 5, er pligtig til uden ugrundet ophold at underrette arbejdsgiveren herom under angivelse af sådanne oplysninger om opfindelsen, at arbejdsgiveren sættes i stand til at bedømme opfindelsens betydning.

§ 7. Ønsker en arbejdsgiver at erhverve retten til en opfindelse i henhold til § 5, skal han underrette arbejdstageren herom inden 4 måneder efter at have modtaget den i § 6 nævnte meddelelse.

Inden udløbet af denne frist må arbejdstageren ikke uden arbejdsgiverens skriftlige samtykke disponere over opfindelsen eller åbenbare den for andre på en sådan måde, at den kan offentliggøres eller udnyttes for andres regning. Dette gælder dog ikke, hvis arbejdsgiveren skriftligt har erklæret at være uden interesse i opfindelsen.

Selvom den nævnte frist ikke er udløbet, kan arbejdstageren, såsnart han har givet

sådan meddelelse som i § 6 omhandlet, søge patent på opfindelsen, men han skal i så fald forinden underrette arbejdsgiveren herom. Arbejdstageren kan ikke på forhånd give afkald på denne ret.

§ 8. Erhverver arbejdsgiveren i henhold til § 5 eller på andet grundlag retten til en af arbejdstageren gjort opfindelse, er arbejdstageren, selv om andet måtte være aftalt, berettiget til rimelig godtgørelse, medmindre værdien af opfindelsen ikke overstiger, hvad arbejdstageren under hensyn til sine arbejdsforhold i det hele med rimelighed kan forudsættes at skulle præstere.

Ved fastsættelsen af godtgørelsen skal hensyn særligt tages til opfindelsens værdi og dens betydning for virksomheden, til arbejdstagerens ansættelsesvilkår samt til den betydning, arbejdstagerens tjeneste har haft for opfindelsen.

Kravet på fastsættelse af godtgørelse forældes på 5 år i overensstemmelse med lov nr. 274 af 22. december 1908, idet forældelsesfristen regnes fra det tidspunkt, da arbejdsgiveren har tilkendegivet at han ønsker at erhverve opfindelsen.

Selvom andet måtte være aftalt, kan bestemmelser eller aftaler vedrørende godtgørelse på forlangende af en af parterne senere ændres, når de forhold, der har været bestemmende, har forandret sig væsentligt, eller andre særlige omstændigheder taler derfor. Der skal dog aldrig i medfør af foranstående bestemmelse finde tilbagegivelse sted af ydelser, som arbejdstageren har modtaget på grundlag af tidligere fastsættelse af godtgørelsen.

§ 9. Søges der inden 6 måneder, efter at en arbejdstager er fratrukket sin tjeneste, patent

på en af ham gjort opfindelse, som hvis den var blevet til, medens tjenesten varede, ville have været omfattet af bestemmelserne i § 5, antages opfindelsen gjort, medens tjenesten varede, medmindre det kan sandsynliggøres, at opfindelsen er blevet til efter tjenestens ophør.

§ 10. En overenskomst mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager, gående ud på at begrænse arbejdstagerens ret til at disponere over opfindelser, der gøres senere end et år, efter at tjenesteforholdet er ophørt, er ugyldig.

§ 11. Vilkår, der indeholdes i en aftale mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager om retten til arbejdstagerens opfindelser, kan helt eller delvis tilsidesættes, hvis det ville stride mod god skik eller føre til åbenbart ubillige resultater at anvende dem.

§ 12. Den, der som følge af bestemmelserne i denne lov kommer til kundskab om en opfindelse, må ikke uhjemlet udnytte, hvad han på denne måde har erfaret, eller upåkrevet åbenbare noget herom.

Forsætlig overtrædelse af denne bestemmelse eller af bestemmelsen i § 7, stk. 2, straffes med bøder eller hæfte. Bøder tilfalder statskassen.

Påtale sker på begæring af den forurettede.

§ 13. § 3, stk. 3, i lov om patenter, jfr. lovbekendtgørelse nr. 192 af 1. september 1936, ophæves.

§ 14. Denne lov forelægges folketinget til revision i folketingsåret 1959-60.

Givet på Christiansborg slot, den 29. april 1955.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

FREDERIK R.

Lis Groes.